

PLATO.

DE Platone (quod Salustius ait de Carthagine) melius erat tacere, quam parum loqui: ne tamen aut ipse unde laudem meretur silentio tegatur, aut mihi torpor ex admiratione surrepserit, carptim memorabitur. Hic antiquissimo verumque nobilissimo genere, multum ipse nobilior, Athenis ortus, eruditus à Socrate, patria & praeceptore clarissimis, breui tamen sic verumque superauit, ut nihil aut Socrati illo discipulo fælicius contigerit, aut Athenis illo ciue gloriösius. Habuit & præceptores atios, Dionysium in primis scripturarum rudimentis, Aristonem Argium in palestra, in qua luctator exercitatissimus erat, picturæ quoque artem non liquit intentatam, adhæc & Tragoedias scripsit, tantaque illi Poëtandi fiducia incesserat, ut ad eius professionē aspiraret, nisi magister Socrates hoc eius propositum mitigasset, ad altioris gloriæ desiderium attollens. Heraclidis primum sectator fuerat, deditus tandem Socrati coequævis suis post se relictis, ipsam Socratis doctrinam & ornauit eloquentia & rationibus armavit. Vbi vero Socratem sibi

more